

Hugo Bouter

Uit de duisternis tot het licht

De overgang naar het Koninkrijk van God

(...) opdat zij zich bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht van de satan tot God; opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden ontvangen door geloof in Mij'.

Handelingen 26:18

Twee aspecten van de bekering

In deze verzen is sprake van twee aspecten van de bekering, en wel:

1. Wij moeten ons bekeren 'van de duisternis tot het licht'.
2. Wij moeten ons bekeren 'van de macht van de satan tot God', opdat wij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden ontvangen door het geloof in Christus.

Wat is het verschil tussen deze beide punten? Het gaat hier om fundamentele tegenstellingen: de duisternis is het domein van de satan, het licht is het terrein waar God woont en werkt. Hij bewoont een ontoegankelijk licht en in Hemzelf is in het geheel geen duisternis. Paulus noemt in dit vers dus eerst het machtsgebied zelf (duisternis resp. licht), en vervolgens de bewoner, nl. de beheersers van de duisternis (de satan) en God die troont in het licht. Als iemand tot bekering komt, gaat hij van het ene machtsgebied over naar het andere. Het is de overgang vanuit de duisternis naar het licht. Maar zo iemand krijgt ook te maken met een andere Heer, namelijk God die zowel licht als liefde is.

Het resultaat is ook tweemaal. Ten eerste ontvangt een gelovige vergeving van zonden. Dat regelt het verleden, het leven in de zonde is voorbij. Ten tweede is er

ook een geweldige toekomst, een heerlijk erfdeel onder hen die voor God zijn geheiligd, d.i. apart gezet.

Wat houdt dat nu precies in? Laten wij in dit verband eens kijken naar een andere passage in het Nieuwe Testament. Het vers in Handelingen 26 vertoont veel overeenkomst met een uitspraak van de apostel Paulus in de brief aan de Kolossenzen (Kol. 1:12-14). Daar zien wij dat de zegeningen die ons geschonken zijn, aanleiding vormen om God de Vader met blijdschap te danken. Dat is natuurlijk ook begrijpelijk in het licht van het grote heil dat ons ten deel is gevallen.

Vier redenen om te danken

Waarom danken wij de Vader? Er worden in Kolossenzen 1 wel vier redenen genoemd om dankbaar te zijn. Wanneer wij als dankbare kinderen allereerst aan de Vader Zelf denken, prijzen wij Hem voor de onuitsprekelijke gave van Zijn Zoon. De Zoon wordt hier heel treffend 'de Zoon van Zijn liefde' genoemd (Kol. 1:13). Tijdens Christus' leven op aarde klonk er tweemaal een stem uit de hemel, die bevestigde dat Hij de geliefde Zoon van de Vader was (Luc. 3:22; 9:35).

Dat is in feite de hoofdreden voor onze dankbaarheid. Wij zijn in verbinding gebracht met de Veelgeliefde, de Man naar Gods hart. Wij hebben een plaats ontvangen in Zijn Koninkrijk, zoals eens de volgelingen van David een plaats kregen in het rijk van de koning die door God was uitverkoren, de man naar Zijn hart. Wij zijn burgers van een hemels rijk, een rijk waarover 'de Zon' nooit ondergaat, en wij zullen straks ook met Christus in heerlijkheid regeren.

Maar als wij aan onszelf denken, aan onze huidige zegeningen en aan de hemelse positie die wij hebben ontvangen, is er ook alle reden tot dankzegging. Want wij danken met blijdschap de Vader, zo zegt de apostel hier, omdat Hij ons 'toebereid heeft voor het erfdeel van de heiligen in het licht' (Kol. 1:12). Is dat niet geweldig? De Vader heeft ons geschikt gemaakt, d.i. passend, waardig, om erfgenamen van Hem te zijn. De rijke erfenis die ons als heiligen of geheiligden ten deel valt, bevindt zich in het licht. Daar woont God, in Wie in het geheel geen duisternis is, en alles draagt daar het stempel van Zijn smetteloze heiligheid.

Deze erfenis, die ook 'het erfdeel onder de geheiligden' wordt genoemd (Hand. 20:32; 26:18), herinnert ons aan het erfdeel van de Israëlieten in het land Kanaän. Zij namen het Beloofde Land in bezit na hun bevrijding uit Egypte en de lange tocht door de woestijn. De 'woestijnreis' komt in Kolossenzen 1 niet aan de orde.

Wij vinden hier alleen ons 'Egypte' en ons 'Kanaän', onze oorsprong en onze eindbestemming. Wij zijn verlost 'uit de macht van de duisternis' en overgebracht 'in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde'. Wij zijn bestemd voor de hemel en God heeft ons nu reeds 'een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus' (Ef. 2:6).

Wij zijn dus vanuit het domein van de duisternis, waar Satan, zonde en dood regeren, overgebracht in het Koninkrijk van het licht. Wij leven nu reeds in het licht van een nieuwe dag. Geestelijk gesproken bevinden wij ons in de sfeer waar Christus regeert als 'de Zon der gerechtigheid', en daarom moeten wij ook wandelen 'als bij lichte dag' (Rom. 13:12-14). Christus regeert echter als de Zoon van Gods liefde, 'in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden' (Kol. 1:14). Licht en liefde, onuitsprekelijke goddelijke liefde: dat zijn de maatstaven die Hij hanteert. Onze losprijs is betaald door de Man die 'geweldig van vermogen' is, onze Losser, onze Bloedverwant (vgl. het boek Ruth). Onze zonden zijn vergeven en die kunnen ons nooit meer aanklagen. Dat geeft uiteraard ook aanleiding tot eeuwige dank en aanbidding. Wij hebben dus alle reden om de Vader met blijdschap te danken:

1. Hij heeft ons voorbereid voor het erfdeel van de heiligen in het licht.
2. Hij heeft ons verlost uit de macht van de duisternis.
3. Hij heeft ons overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.
4. In Zijn geliefde Zoon hebben wij de verlossing, de vergeving van de zonden.

Oude Sporen 2016

